

Ikke-Angrebs- og Forligstraktat af 10. Oktober 1933 mellem Argentina og Brasilien.

I Ønsket om at bidrage til Fredens Befæstelse og at give Udtryk for Tilslutning til de Bestræbelser, der af alle civiliserede Nationer udfoldes for at udbrede Fredstanken;

I den Hensigt at fordømme Angrebskrige og territoriale Udvidelser, der er opnaaet ved Vaabenmagt, umuliggøre dem og ved nærværende Traktats positive Bestemmelser erklære dem ugyldige samt erstatte dem ved fredelige Løsninger, baserede paa de ophøjede Forestillinger om Ret og Retfærdighed;

Overbeviste om, at et af de virksomste Midler til at sikre de moralske og materielle Goder, som Freden yder Verden, er Etablering af en permanent Ordning til Bilæggelse af internationale Konflikter, som vil være at bringe i Anvendelse straks, naar der sker Krænkelse af de nævnte Principper,

Beslutter nedennævnte Stater at give disse Beslutninger om Ikke-Angreb og Endrægtighed Form af en Konvention ved Afslutning af nærværende Traktat og udnævner i dette Øjemed nedennævnte Befuldmægtigede, som, efter at deres fremlagte Fuldmagter var befundne i behørig Stand, er enedes om følgende:

Artikel I.

De høje kontraherende Parter erklærer højtideligt, at de i deres indbyrdes Forhold eller i Forholdet til andre Stater fordømmer Angrebskrige, og at Løsningen af Konflikter eller Divergenser af en hvilkensomhelst Art, der maatte opstaa mellem dem, stedse bør opnaas ved fredelige Midler, der er hjemlede ved den internationale Ret.

Artikel II.

De erklærer, at territoriale Spørgsmaal mellem de høje kontraherende Parter ikke bør afgøres ved Magt, og at de ikke vil anerkende nogen territorial Ordning, der ikke er opnaaet ved fredelige Midler, og ej heller Gyldigheden af Okkupation eller Erhvervelse af Territorium ved Vaabenmagt.

Artikel III.

I Tilfælde af, at en Stat under en Konflikt ikke overholder de i de foregaaende Artikler nævnte Forpligtelser, forpligter de kontraherende Stater sig til at gøre, hvad der staar i deres Magt for at opretholde Freden. I denne Hensigt indtager de i deres Egenskab af Neutrale en fælles og solidarisk Holdning; de bringer de af den internationale Ret tilladte praktiske, juridiske eller økonomiske Midler i Anvendelse; de lader den offentlige Mening øve sin Indflydelse, men de tager i intet Tilfælde deres Tilflugt til Intervention, hverken diplomatisk eller væbnet, dog med Forbehold af de Forpligtelser, der maatte paahvile dem i Henhold til kollektive Traktater, som disse Stater maatte have underskrevet.

Artikel IV.

De høje kontraherende Parter forpligter sig til at forelægge til Forligsbehandling alle de her udtrykkeligt nævnte Spørgsmaal og iøvrigt alle andre Spørgsmaal, der maatte opstaa imellem dem, og som ikke inden for en rimelig Frist har kunnet afgøres ad diplomatisk Vej, herfra alene undtaget de i den følgende Artikel opregnede Tilfælde.

Artikel V.

De høje kontraherende Parter og de Magter, der senere maatte tiltræde nærværende Traktat, kan ved Undertegnelsen, Ratifikationen eller Tiltrædelsen alene tage Forbehold med Hensyn til Forligsbehandling overfor Uoverensstemmelser af nedennævnte Karakter: